

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Hai, ngày 10/10/2022.

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1033

“TÂM THANH TỊNH THÌ MỚI CÓ TỰ TẠI”

Chúng ta không giữ được tâm thanh tịnh nên chúng ta không thể tự tại trước hoàn cảnh. Chúng ta ở trong cảnh động thì tâm chúng ta cũng bị động theo hoàn cảnh. Tâm chúng ta bị động bởi hoàn cảnh nên khi sinh tử đảo đầu chúng ta rất khó chủ động. Cảnh sinh ly tử biệt sẽ bó chặt chúng ta. Tâm chúng ta thanh tịnh thì chúng ta sống và ra đi đều tự tại.

Chúng ta là phàm phu nên tâm chúng ta vẫn khởi buồn vui, thương ghét, giận hờn nhưng điều quan trọng là chúng ta phải làm chủ những cảm xúc này. Đây chính là công phu quán sát của mỗi người. Chúng ta ở chốn tịch tĩnh hay nơi ồn ào, ở một mình hay ở trước đám đông thì chúng ta đều phải quán sát tâm. Người xưa dạy: **“Việc tốt không bằng không việc gì”**. Chúng ta không làm chủ được chính mình mà chúng ta bị chi phối bởi phiền não, vọng tưởng thì tốt nhất chúng ta không nên làm. Nhưng chúng ta lui về, chúng ta không làm việc lợi ích chúng sanh thì Tâm Bồ Đề của chúng ta bị thui chột. Mục đích của chúng ta là vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc. Chúng ta không để mục đích của mình bị phân tán nhưng chúng ta cũng không được để tâm độ nguyện sinh bị mai một. Một lòng chuyên niệm và phát Tâm Bồ Đề phải tương bổ, tương trợ cho nhau.

Trong **“Lục Tổ Đàn Kinh”** nói: **“Bổn lai vô nhất vật. Hà xứ nhá trần ai”**. Tự tánh thanh tịnh của chúng ta vốn không có một vật nên tự tánh không thể bị vướng bụi trần. Chiếu gương bị mờ dần, chúng ta lấy khăn lau thì tấm gương sẽ sáng. Bóng đèn trong nhà bếp bị tối do khói bám vào, chúng ta chỉ cần lấy khăn lau thì bóng đèn lại sáng. Tâm thanh tịnh của chúng ta cũng vậy. Người xưa cảnh báo chúng ta: **“Càng cao danh vọng thì càng dài gian nan”**. Chúng ta bị trói buộc bởi lời khen, chê thì chúng ta không thể giữ được tâm thanh tịnh. Chúng ta giữ được tâm thanh tịnh thì chúng ta niệm Phật tương ưng với cõi Tịnh. Tâm chúng ta bị xao động bởi thành công, thất bại thì chúng ta luôn bị hoàn cảnh chi phối.

Chúng ta vừa tổ chức Lễ tri ân tại thành phố Vinh nhưng chúng ta vui vì thành công hay buồn vì thất bại thì chúng ta đã sai rồi! Nếu chúng ta làm một việc mà chúng ta chìm trong được mất thì tốt nhất là chúng ta không nên làm nữa. Chúng ta dùng tâm từ bi để làm lợi ích chúng sanh. Đây là từ bi xuất phương tiện. Tổ Ấn Quang dạy chúng ta: **“Kiệt thành tự khả chuyển phàm tâm”**. Chúng ta làm bằng tâm chân thành đến đỉnh điểm thì tự khắc chúng ta sẽ thành công. Trong tất cả công việc chúng ta đều dùng tâm chân thành để làm. Chúng ta luộc rau thì chúng ta cũng phải làm bằng tâm chân thành. Chúng ta làm mọi việc với tâm vọng tưởng, tâm được mất, hơn thua thì chắc chắn việc không thành. Năm nay, chúng ta đã tổ chức được bốn đại lễ tri ân, chúng ta có tâm so sánh giữa các buổi lễ thì chúng ta cũng đã sai rồi! Trên Kinh Phật nói: **“Nhất niệm bất sanh”**. Tâm chúng ta không được khởi lên ý niệm. Nếu chúng ta có ý niệm thành bại, được mất thì chúng ta đã bị hoàn cảnh chuyển. Điều này diễn ra vô cùng vi tế chỉ trong một niệm.

Khi tôi giảng ở chùa Ngòi, có một người vợ bị nhập nên mặt mũi của bà trông rất ứ dột, u ám. Người vợ muốn xin gặp tôi. Những linh hồn nhập vào người vợ nói, người vợ tu hành không nghiêm túc, người chồng đời trước tu hành nghiêm túc, là Thầy của của họ nhưng đời này người chồng đi bán heo. Đời này, những linh hồn này không tu được vì người Thầy của họ không tu, họ không được nương nhờ. Họ nói, nếu Thầy của họ không tu thì họ sẽ hại chết hai vợ chồng người đó. Chúng ta dẫn đạo người khác sai thì chúng ta phải nhận lấy nhân quả. Tôi khuyên họ quy y trước Phật nhưng một số linh hồn vẫn đi theo hai vợ chồng kia. Thân bằng quyến thuộc, Thầy trò, bạn bè những người từng thân thiết với chúng ta đều có thể trở thành oan gia. Chúng ta dẫn đạo họ sai, họ vào vòng sanh tử thì họ trở thành oan gia đối đầu của chúng ta.

Hòa Thượng nói: **“Trong ‘Lục Tổ Đàn Kinh’ nói rất hay: ‘Bổn lai vô nhất vật. Hà xứ nhá trần ai’.** Tâm chúng ta thanh tịnh thì chúng ta tự tại. Tâm chúng ta khởi lên sự thành bại, được mất, hơn thua thì tâm chúng ta bị phiền não trói buộc. Trong tâm một niệm không sinh khởi thì chúng ta được giải thoát, chúng ta được đại tự tại”. Trong tâm vốn dĩ là không có một vật nên tâm không thể bị nhiễm bụi trần. Một chiếc gương sáng có dính một hạt bụi nhỏ thì không thể chiếu sáng 100%. Nhà Phật nói, nếu tâm chúng ta **“Nhất trần bất nhiễm”** thì chúng ta hoàn toàn tự tại.

Trong cuộc sống thường ngày hay trong tu hành chúng ta đều phải giữ tâm thanh tịnh. Các chiến sĩ ở vùng biên giới, họ chỉ có ý niệm: **“Sống bám đá, chết bám đá hóa thành bất**

tử”. Đó là ý niệm phụng sự tổ quốc. Nếu các chiến sĩ không nhất niệm thì họ không thể có tâm kiên định như vậy. Chúng ta tu hành, chúng ta cũng phải giữ tâm thanh tịnh như vậy. Ngài Phạm Ngũ Lão trong lúc ngồi đan sọt vẫn mãi nghĩ việc nước. Khi quân lính của tướng quân Trần Hưng Đạo đi qua, họ dùng giáo đâm vào đùi Ngài Phạm Ngũ Lão thì Ngài cũng không biết. Các Ngài nhất niệm mong muốn đóng góp cho tổ quốc. Chúng ta tu hành chúng ta cũng phải giữ tâm nhất niệm, trong tâm chúng ta chỉ giữ chặt một câu “**A Di Đà Phật**”. Hàng ngày, chúng ta vẫn niệm tài, sắc, danh, thực, thù. Tâm chúng ta xen tạp nên chúng ta không thể giữ được nhất niệm.

Chúng ta chỉ cần làm những việc mang lại lợi ích tốt nhất cho chúng sanh. Chúng ta không cần nói, làm những việc để gây ấn tượng với người khác! Hôm qua, có một vị lãnh đạo đến dự buổi lễ tri ân, nếu tôi khởi ý niệm phải nói những lời ấn tượng thì tâm tôi đã mất đi sự thanh tịnh. Khi lên sân khấu, tôi chỉ nói những điều cần nói, nói xong tôi không nhớ những lời mình đã nói. Hòa Thượng dạy chúng ta: “**Nhất niệm bất sanh**”. Chúng ta chưa làm được hoàn toàn điều này nhưng chúng ta phải kiểm soát tâm của mình.

Buổi lễ tri ân ngày hôm qua đã được đăng trên báo Nghệ An. Thực tế là những việc chúng ta làm đã trùm khắp hư không, khắp pháp giới. Năng lượng tích cực từ buổi lễ rất rộng lớn, có thể giúp được nhiều chúng sanh khổ nạn. Một niệm thiện, niệm ác khởi lên đều trùm khắp hư không pháp giới. Hàng ngày, khởi tâm động niệm của chúng ta đều liên quan đến thiên tai. Một niệm ác của chúng ta khởi lên sẽ như một giọt nước tràn ly, cộng hưởng với một vùng từ trường xấu gây ra một cơn bão. Chúng ta đừng tưởng chúng ta khởi tâm động niệm thì không liên quan đến ai. Hòa Thượng nói: “**Chúng ta không gây phiền cho chúng sanh là phước cho chúng sanh rồi, chứ chúng ta đừng nghĩ chúng ta đang độ chúng sanh**”. Một ý niệm xấu sẽ cộng dồn với một mảng từ trường xấu ở nơi nào đó tạo thành thiên tai, động đất, sóng thần. Hàng ngày, chúng ta phải kiểm soát tâm niệm của mình. Chúng ta để tâm niệm tùy theo tập khí, xấu ác thì chúng ta đang gián tiếp làm hại chúng sanh.

Hòa Thượng nói: “**Người chân thật giác ngộ trong tâm họ không dính mắc bất cứ thứ gì. Đời sống của họ là tùy duyên. Nếu đời sống chúng ta tùy duyên, chúng ta độ hóa chúng sanh cũng là tùy duyên thì tâm của chúng ta sẽ thanh tịnh**”. Trong đời sống, hàng ngày chúng ta đều có tư, có niệm. “*Tư*” là tư duy. “*Niệm*” là khởi tâm động niệm. Chúng ta có tư, có niệm thì chúng ta không tự tại. Tâm chúng ta không tự tại thì chúng ta không có an vui. Chúng ta niệm Phật không tự tại, an vui thì như Tổ Sư Đại Đức đã nói: “*Đau mồm rát*

hạng chỉ uống công". Tổ Sư Đại Đức muốn chúng ta một đời vãng sanh thành Phật. Chúng ta chỉ gieo duyên lành với Phật, đời sau được làm một người giàu có, làm Tiên nhân thì chúng ta cũng sẽ lại phải luân hồi sinh tử.

Hòa Thượng nói: ***"Thích Ca Mâu Ni Phật khi còn tại thế, Ngài tích cực vì chúng sanh giảng Kinh, nói pháp. Ngài đã: "Đĩ thân diễn giáo, dĩ thân tác giáo" trong suốt 49 năm. Ngài đã xả bỏ hoàn toàn danh vọng lợi dưỡng. Tâm của Ngài là đại từ đại bi, hoàn toàn thanh tịnh"***. Trong ***"Kinh Kim Cang"*** Phật đã nói: ***"Phàm sở hữu tướng giai thị hư vọng. Nhất thiết hữu vi pháp như mộng huyễn, bào ảnh"***. Tất cả những gì có hình tướng thì đều chỉ giống như giấc mộng, như ánh chớp, như bọt nước. Những lời khen, chê, thương, ghét đều là giả. Chúng ta biết được điều này để chúng ta không còn chấp vào những điều hư giả. Cả cuộc đời Hòa Thượng cũng là biểu pháp cho chúng ta. Ngài đến thế gian như một người lữ khách. Người lữ khách dành hết thời gian làm công vụ của mình làm xong thì Ngài tự tại ra đi. Ngài không có gì lưu luyến tại thế gian. Tất cả lời Hòa Thượng nói ra là từ nơi tâm thanh tịnh lưu xuất ra. Chúng ta nói bằng tâm thanh tịnh thì những lời đó sẽ cảm động lòng người.

Ngọc Mani là vật báu vô cùng quý giá ở thế gian. Ngọc Mani gieo vào độc dược thì độc dược mất đi độc tính. Ngọc Mani gieo vào nơi tăm tối thì nơi đó liền tràn ngập ánh sáng. Ngọc Mani có giá trị liên thành nhưng nó cũng không quý bằng sinh mạng chúng ta. Thầy Thái nói, không ai dùng viên ngọc để ném con chim se sẻ. Nhưng thứ quý giá hơn ngọc Mani là sinh mạng của chúng ta thì hàng ngày chúng ta mang thân mạng đi tạo ác, tạo nghiệp bất thiện. Chúng ta dùng thân mạng tạo nghiệp chướng thì chúng ta sẽ đi vào vòng sinh tử.

Hòa Thượng nói: ***"Tất cả những lời Phật nói đều từ trong tâm thanh tịnh lưu xuất ra. Thích Ca Mâu Ni Phật chưa từng nói ra một câu pháp nào. Ngài nói nhưng không nói, không nói mà nói. Ngài nói ra là vì từ bi mà nói, Ngài không dùng vọng tâm nói mà tất cả từ trong tâm thanh tịnh lưu xuất ra. Ngài không nói chính là tâm Ngài thanh tịnh, không có tư duy, không có khởi tâm động niệm. Cuộc đời của Thích Ca Mâu Ni Phật là một mạng tâm thanh tịnh"***.

Ngài không có ý niệm phân biệt giàu nghèo, tốt xấu. Đây chính là: ***"Ta và người là một không có hai"***. Phật thuyết pháp suốt 49 năm nhưng Ngài không nói lời nào mà tất cả từ tâm thanh tịnh lưu xuất ra. Phật không thấy người cần độ, không thấy người ghét bỏ mình. Chúng ta cũng có thể thể hội được điều này. Chúng ta dùng tâm thanh tịnh để đối nhân xử thế

tiếp vật thì chúng ta sẽ không có chướng ngại. Trong tâm thanh tịnh lưu xuất ra mọi thứ. Tâm chúng ta đầy những phiền não, loạn động, toan tính thì chúng ta không thể tự tại!

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!